

IRMAK-LA-RIN ZÂ-RE DÜŞ-MÜŞ , AŞ-KA DE-ĞİL NÂ-RE DÜŞ-MÜŞ

BİR VE-FÂ-SIZ YÂ-RE DÜŞ-MÜŞ BA-RİP GÖN-LÜM Nİ-CE DAĞ-LAR

Nİ-CE DAĞ-LAR Nİ-CE DAĞ-LAR Nİ-CE-DAĞ-LAR HEY

BA-ŞIN AK-LI KA-RA-LI-DİR

GÖZ-YAŞ-LA-RIM Sİ-RA-LI-DİR Sİ- NEM GÖZ GÖZ

YA-RA-LI-DİR GÖR İ-Çİ-Mİ Nİ-CE-DAĞ-LAR

DAĞLAR, DAĞLAR, YÜCE DAĞLAR!
 FIRKAT BENİ NİCE DAĞLAR?
 OLU GÜNÜM BECE DAĞLAR,
 BU DERT BENİ NİCE DAĞLAR!

DAĞLAR, DAĞLAR, EY MOR DAĞLAR!
 YÜREĞİMİ BİR KOR DAĞLAR.
 BU AYRILIK NE ZOR DAĞLAR!
 ELEM BENİ NİCE DAĞLAR!

IRMAKLARIN ZÂRE DÜŞMÜŞ,
 AŞKA DEĞİL, NÂRE DÜŞMÜŞ.
 BİR VEFÂSIZ YÂRE DÜŞMÜŞ.
 NİCE DAĞLAR, NİCE DAĞLAR!

BAŞIN AKLI, KARALIDIR!
 GÖZ YAŞLARIM SIRALIDIR.
 SİNEM GÖZ GÖZ YARALIDIR,
 GÖR İÇİMİ NİCE DAĞLAR!

REŞAT ÖZPİRİNÇİ